

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Ady Endrének

*Bár virrasztó szemünk kiolvadt,
kiolvasztotta könnyünk,
sírásunk meteorhullás volt,
sírtunk és perzselődtünk,*

*nem küld értünk Isten szekeket,
összetört a Hold homokfutója –
kitalálunk mi éjszakánkból,
nagyuram, összefogózza.*

Napnyugatig

*Szatmárcsekei nyárban,
kopjafa vonulásban,
arccal nyugatnak dőlten
állok a temetőben.*

*Görnyedő gótikában,
Kölcsey Himnuszában
itt állok menetelve
Napnyugatig, egyhelyben.*

Ezredvég

*Ősz, olyan, mint minden ősz,
emlékezem, hát örök,
levegőben a levél
cseng, a földön már zörög,
emlékezem, hát örök.*

*Itt vagyok, még itt ülök
Kárpát karjában, székekben,
harangozott a lábam,
ültem anyám ölében,
Kárpát karjában, székekben.*

*Láttam őszben az édent,
tekintetem volt sátram,
rejtőzködöm kő mögött,
élek házas magányban,
tekintetem volt sátram.*

*Itt a szél is, régi csősz,
minden faág a botja,
keze mint kezem, fáradt,
ki amit lop, hát lopja,
szenes faág a botja.*

*Mozdulatlan jön az est,
roppant hajót, bámulom,
álmatlanságom hozza,
Hold kél görnyedt hátamon,
roppant hajóm bámulom.*

Essen a hó

*Most születne alám a föld,
vagyok kő s köd lakója,
nyelvemen koldusóda,
Napot, Holdat, se csillagot
nem látok hetek óta.*

*Vetkeznek a fák, vetkeznek,
nem védenek a rongyok,
nem keres ujjam gombot,
essen a hó szívemre is,
akár csontomig bomlok.*

*Lefele visznek lépteim,
kopik, lekopik lábam,
részegen billeg hátam,
markolom, viszem a tüzet
még szál cigarettámban.*

SINKÓ JÁNOS: FELTÁRÁS II.